

[Hedtoft-Hansen.]

gulator, naar Dampen strømmede for stærkt til, og der er i den seneste Tid visse Ting, der tyder paa, at der er sat for megen Gas paa, saa Regulatoren maa i Virksomhed.

Lad mig nu for at hindre Misforstaaelser føje til — og dermed forlader jeg det Omraade af K. U.s Virksomhed —, at det ikke for mig drejer sig om politisk Udnyttelse af denne Affære, men enhver, der kender politisk Ungdomsarbejde i denne By og Landet over, ved, at hvis den ene Ungdomsbewægelse udfordrer den anden, saa vil hele den beklagelige Udvikling, vi har set i Udlandet, ogsaa være i Gang herhjemme. Jeg føjer til for at undgaa Misforstaaelse, at jeg personlig og det Parti, jeg repræsenterer, fordømmer ethvert Forsøg paa Overgreb ved andres Møder og ønsker, at Mynighederne — men jeg understreger Mynighederne — strengt hævder enhver lovlige Organisations absolutte Ret til at holde Møder i Ro og Fred. Jeg erklærer mig altsaa enig med K. U.s første Programpunkt om en ny Aand blandt Folket, blot vi kan være enige om, at det skal være en ny Aand af noget lødigere Art end den, der hidtil er givet Udtryk for, og jeg er helt uenig med Konservativ Ungdoms Formand, naar han i Konservativ Ungdom for 15. November fortæller, at Aarsagen til Det konservative Folkepartis Stagnation ved Valget er, at Partiet endnu ikke er tilstrækkelig gennemsyret af K. U.-Sind.

Saa vil jeg gerne have Lov til mere politisk og mere polemisk at sige et Par Bemærkninger om den politiske Deklaration, som K. U.s Program jo er. Der tales i dette Program — jeg kan ikke huske Datoen, men det er i hvert Fald af 1934 —, hvori man trækker alle de politiske Opgaver op om en kulturel og politisk Bolsjevisme, der truer med i dette Land at lægge Værdier øde. Jeg vil gerne, da jeg ved, at der efter mig følger fornemme Talere for den politiske Nydannelse, som K. U. er, spørge: Hvad er det, der sker her i Landet? Kommunisternes Indflydelse er jo her i Danmark ogsaa paa de Omraader fuldkommen betydningsløs. Sigter man da med disse Udtryk til Socialdemokratiets Bestræbelse for en Demokratisering af den danske Folkeskole? Hvorfor fortæller man saa ikke, at her i København og for øvrigt ogsaa ude i Landet arbejder de Konservative Haand i Haand med disse Kulturbolsjevikker, ja, gik endog saa vidt i broderlig Forening med dem at gennemføre Fredsvalg ved adskillige Skoler, da der for nylig valgtes Forældre-aad? — Man kræver dernæst Opdragelse af

den kommende Generation til nationalt bevidste og samfundsindstillede Individuer. Fordringen er der i al dens Almindelighed ikke noget at sige til. Selvfølgelig skal den kommende Slægt lære de sande nationale Værdier at kende, og selvfølgelig skal de enkelte Individuer i et demokratisk Samfund være samfundsmæssigt indstillede. Men for ikke at blive misforstaaet vil jeg gerne understrege, at en krigsforherligende og chauvinistisk Aand bør ikke danne Grundlaget. Det er en Misforstaaelse at tro, at man med en følelsesbetonet national Undervisning kommer synderlig langt i Retning af Fremhjælpning af sund Fædrelandskærlighed. Dette gælder Børn, og det gælder voksne. Over for et Menneske, der uforskyldt er i social Nød, er en ordentlig Understøttelse mere fædrelandsfremmende end 20 Timers nationalt Præk og Føleri. Det bestaaende System af danske Fagforeningstariffer og hele vor danske Sociallovgivning har været mere værd for Fremvæksten af en sund national Følelse end samtlige Hurratrioters højstemte Fædrelandsgitation. Det lyder viselig uromantisk, men ikke des mindre er det sandt: den største nationale Indsats i dansk politisk Historie i den sidste Menneskealder har Socialdemokratiet udført.

Saa kræver K. U.s Program, at Radio, Film og Teater skal stilles i den nationale Opdragelses Tjeneste, og at Staten ikke maa støtte Kunst og Litteratur, der virker moralsk opløsende og nationalt nedbrydende. Det lyder helt Göbbelsk. Hvad er det, der i Radio og paa Teater virker moralsk nedbrydende og nationalt opløsende? Er det Nicolai Blædel, der er nationalt opbyggende i Radioen, og „Berlingske Tidende“s anden Medarbejder, Jens Locher, der er opløsende? Eller skal Bernhard Shaw forbydes til Fordel for „Familien Hansen“? Hvad er det i det hele taget for nationalt opløsende Ting, den danske Stat understøtter? For noget maa der være, siden man i Programmet fremsætter Fordringer derom.

K. U.-Programmets væsentligste Afsnit er Fordringerne om en Forfatningsændring. Man kræver en Regeringsmagt, der staar over Parti- og Særinteresser — en Regeringsmagt, der staar over Parti- og Særinteresser! Hvad mon det skal betyde? Vi har jo set i Udlandet, at man har udnævnt Diktatorer og her og der endog forkyndt, at disse Diktatorer var sendt af Gud. Man har, om jeg saa maa sige, sat en Slags Fjerdemand ind i den hellige Tre-enighed. Og derude betoner man, at denne Regeringsmagt er hævet over Parti- og